

HAVÍŘOVSKÝ ZPRAVODAJ O HISTORII MĚSTA

Životický zámek na dobové pohlednici z roku 1975, kdy zde bylo umístěno Muzeum boje proti fašismu. Zámeček pochází nejspíše z poloviny 16. století

OBSAH

HISTORIE

- Životice

DOBOVÁ POHLEDNICE

SOCHY

- Životický bludný žulový balvan

HISTORIE ŽIVOTIC

Dle nejstarších vyprávění spadá vznik Životic do dávného období, kdy bylo osídleno jen město Těšín a Karviná. Na hlavní cestě, která spojovala tyto města, byla v hlubokých lesích studánka, u které se cestující zastavovali k odpočinku. Právě někde v těchto místech nejspíše Životice vznikly a jméno patrně dostaly ve spojitosti se studánkou, když zde při přepadávání loupežníky přišlo mnoho pocestných o život. Tolik říká pověst.

Poprvé se však s Životicemi setkáváme v pramenech roku 1533, kdy náležely Tobiáši Mošovskému z Moravčina a v listině z 15. dubna 1559, kde se uvádí, že Jiří Borynský z Roztropic a na Životicích zapsal věno své manželce Dorotě Semoradské ze Semoradi. V letech 1576-1578 se jako vlastník uvádí Bedřich Šíp z Bránice a na Žiboticích. Ten vedl spor s Janem Rouseckým z Ejvaně o les zvaný Suský. Roku 1578 hospodařila na statku Dorota Čamerovna z Jiskřičina a o dva roky později získal statek Pavel Bludovský z Kornic, za jehož období byl nejspíše postaven renesanční zámek. Od roku 1591 vlastnil ves Frydrych Kladorubský ze Svrčova. V další listině se setkáváme dne 28. 1. 1597 s vladkou Adamem Scipionem z Kretčina a na Životicích, který zapisuje věno své manželce Kateřině Marklovské ze Žebráče. Listina je podepsána těšínským knížetem Adamem Václavem. Kateřina Marklovská

ŽIVOTICKÝ BLUDNÝ BALVAN

Životický bludný žulový balvan byl v roce 1938 vytažen ze strže bludovického lesa pro účely vytvoření památníku k 20. výročí založení Č. S. R. a jeho slavnostní odhalení proběhlo 5. 6. 1938. Později v rýžnu byl stržen polským vojskem, ale po 2. světové válce byl opět obnoven.

HISTORIE ŽIVOTIC

vlastnila Životice až do roku 1614. Od roku 1621 sídlil v Životicích Jan Tluk z Tošanovic, dále v roce 1630 kardinál Levin z Viderna a 1679 se připomíná Jindřich Skočovský z Kojkovic, jehož manželkou byla Anna Javorská z Javoří.

V 18. století vlastnil Životice Bernart Marklovský z Pernštejna a po něm v roce 1768 získala vlastnictví Charlotta von Franken, rozená Larischová ze Lhoty. Ta Životice o tři roky prodala generálu Janu Tobiáši Seegerovi von Dürrenberg, který byl současně majitelem Dolních Bludovic. Jan vlastnil Životice až do své smrti v roce 1794.

Po smrti pak přešel jeho statek s Dolními Bludovicemi a Dolními Datyněmi na Karolínu Seeger. Pak se na vsi střídalo mnoho majitelů a spíše šlo o bohaté statkáře, než šlechtice. Za větší zmínku stojí statkář Michník, který v roce 1848 vedl rebelii životických poddaných na Karvinském zámku proti hraběti Larischovi. V roce 1871 se Životice opět osamostatnily a vznikla

vlastní obecní samospráva a první jednotřídní polská škola. Česká škola vznikla až v roce 1924 v rodinném domku č. 2, který patřil panu Mynarzovi. Ve stejném roce vznikl odbor slezské matice osvěty lidové jako první spolek v Životicích. V roce 1930 se přestěhovala polská škola do nově postavené budovy a česká se dočkala na svou novou školu v roce 1935. V největší podvědomí se Životice snad dostaly až za 2. světové války v roce 1944, kdy zde došlo k tragické události, kterou také nazýváme "Slezské Lidice". Jako odvetu za zastřelení příslušníků gestapa partizány zde bylo zabito 36 mužů z Životic a okolních vesnic. Tuto tragédii připomíná stálá expozice v Památníku v Životicích, která se přesunula z původního místa umístěného v zámečku. Po výstavbě města Havířova byly Životice 12. 6. 1960 stejně jako ostatní okolní obce připojeny k tomuto městu a nesou název Havířov-Životice.

Hostinec Henrika Mokrosze U jelena v Životicích (dnes hostinec již neexistuje)

První česká škola v Životicích, která vznikla v domě č. 2 v roce 1924

Hasičská zbrojnice v Životicích

Polská škola v Životicích v roce 1930

Dělnický dům v Životicích, který byl postaven v roce 1922 a byl středem politického a kulturního života

Památník Životické tragédie